

Sektaštvo v Iraku

Hashim prihaja iz Iraka, v domovini je bil študent ekonomije in menedžmenta. Pravi, da so pred padcem ba'atističnega režima Sadama Huseina leta 2003 šiiti in suniti ter druge ločine in religije kljub državni represiji živeli v medsebojnem sožitju brez diskriminacije. Bolj kot religijska pripadnost je namreč štelo dejstvo, da so bili sodržavljeni. Nato pa je v državo vdrla prej neznan bolezen, ki je prinesla veliko trpljenja: sektaštvo, utemeljeno na logiki vpeljevanja razlik med prej enakimi. Hashim se je udeležil demonstracij proti tej razdiralni logiki, protestniki so zahtevali spoštovanje državljanskih pravic. Vendar pa v Iraku vsakogar, ki zahteva pravice, takoj označijo bodisi za terorista bodisi za prorežimskega borca ali podpornika drugih političnih strank.

Nekateri protestniki so bili ubiti, drugi ugrabljeni. Njihova usoda je bila negotova, svoboda omejena. Terorizem je začel ogrožati ves svet, v imenu religije so pobijali tudi Hashimove sorodnike in prijatelje. Sektaštvo je postajalo čedalje močnejše in državljeni so prenehali verjeti vsem, ki so obljubljali ohranitev njihovih pravic. Ko so ga začeli napadati, je v Turčijo pobegnil tudi Hashim. Od tam je skupaj s številnimi drugimi prečkal morje, da bi dosegel Mitilene, glavno mesto grškega otoka Lesbos. Pot je bila igra med življenjem in smrtjo; čoln, ki je plul pred njimi, je potonil in potniki iz Hashimovega čolna so begunce, med katerimi so bili tudi otroci in ženske, komaj rešili. Po pristanku v Grčiji so družno nadaljevali dolgo in težko pot do Slovenije. Čeprav so skupino sestavljali zelo različni ljudje, so imeli nekaj skupnega: vsi so zapustili domovino, da bi lahko obdržali svoja življenja. In zdaj bi, poudarja Hashim, radi živeli in soustvarjali družbo, v katero so prišli.